

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

N:o 2. Årg. 3

Utgivare: Pastor S. G. Svensors, Stockholm

April 1932

DEN GODE HERDEN.

Den gode herden.

"Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känna mig, såsom Fadern känner mig, och såsom jag känner Fadern; och såsom jag giver mitt liv för fåren."

(Joh. 10: 14, 15.)

Judarna ägde stora fårahjordar, som strövade omkring på slätterna vid floden Jordan, eller där det fanns bete uppe ibland bergen. När Jesus liknade sig själv vid en god herde, så var det en bild, som judarna väl förstodo. Redan i Gamla Testamentet var den bilden vanlig: Gud såsom sina barns herde och vårdare. (Läs Dav. Ps. 23.)

Men fårahjordarna i judalandet hade många farliga fiender. I bergsklyftorna lågo lejon och vargar på lur; när som helst kunde de rusa fram och gripa ett får. Då var det synd om den hjord, som icke hade en god herde. Och det hände ofta, att husbonden själv icke kunde vakta sin hjord, utan han måste ha lejd hjälp. Den lejde herden, som bara vaktade fåren för att få lön, var ju aldrig så rädd om fåren. När vargen kom, låg han kanske under ett träd och vilade sig. Han tänkte: om det blir ett får mindre i den stora hjorden — det märker man inte! Så brydde han sig inte om att försvara sina får, utan vargen fick ta sitt byte.

Vi människor är svaga och värnlösa. Och det finns fiender, som gärna vilja fördärva det goda i oss. — Där sitter t. ex. en man vid sitt skrivbord och skriver onda tankar om Gud och onda tankar om medmänniskorna. Många människor läsa vad han skrivit. Och de få lära sig att tvivla på Gud och förakta det vackra och goda, som finns i världen. — Eller där går en annan och möter en tjänare, som går bakom plogen. Han talar illa om hans husbonde och lär

honom bli missnöjd med sin lön. — Eller när han möter folket på väg till Gudstjänsten, så skrattar han åt dem och hånar dem, för att de vilja höra och läsa Guds ord. Jag vet, att det finns sådana bland de dövstumma också. Dessa äro våra värsta fiender. De vilja fördärva oss. Och bakom dem står vår störste fiende, den onde själ.

Men det fanns i judalandet också goda herdar. De allra bästa voro husbondens egna söner. De visste, hur rädd fadern var om fåren. De tänkte också på, att om faderns egendom bleve skadad, så var det också en förlust för dem själva. De hade varit med, när de små lammen föddes och lärt sig tycka om dem. När vargen kom, gingo de därför emot honom med sina vapen. Ofta blev det en hård strid, innan vargen släppte sitt rov och flydde. Ja, ibland slutade striden så, att vargen blev dödad, men att herden på samma gång sjönk till marken. Han blödde ur djupa sår och var snart själv död. Han hade givit sitt liv för att rädda fåren.

En sådan herde är Jesus för oss människor. Gud sände honom hit till jorden för att han skulle hjälpa oss och vårda oss. Han stred mot alla fiender, som ville fördärva hans första lärjungar. Han stred mot högmodet och självkärleken, som ville fördärva Petrus, han stred mot girighet, som ville fördärva Judas, han stred mot vreden och hämndbegäret hos Sebedeus söner. Ofta var han ensam i öknen eller uppe på bergen. Då kämpade han mot fiender, som vilja fördärva oss alla, dig och mig.

Den hårdaste striden utkämpade Jesus på långfredagen. Det, som skedde under de mörka timmarna på korset, är så stort, att vi aldrig kunna helt förstå det. Vad vi se och förstå, är att Jesus gav sitt liv för vår skull. Men vi se också, att när påskmorgonen bryter in, äro våra svåraste

fiender, synden och döden slagna. *Synden* hade drivit människorna att resa Jesu kors. Vad fick den fienden se? Jo, den fick se, att ur den mörka graven hade stigit fram en stor kämpe, som tagit ifrån synden dess makt. Han gick ut för att samla alla människosjälur kring sig. Och var och en, som följde honom, fick kraft att segra över alla frestelser och leva ett heligt liv. *Döden* hade tagit Jesu liv.

Vad fick den nu se? Jo, den fick se, att Jesus levde, och att han redan tagit ifrån döden dess makt. Var och en, som följer Jesus, den gode herden, han skall uppstå från döden, såsom Jesus själv uppstod, och han skall leva i evighet.

”Godhet allenast och nåd skola följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall åter få bo i Herrens hus, evinnerligen.” (Dav. Ps. 23:6.)

Gud har en mening med det.

På hemmet för döva invid Oslo bor en man som kanske mer än de flesta andra har blivit hårt prövad. Som liten gosse både såg och hörde han. Vid omkring 12 års ålder blev han döv och kom till ”döveskolen”, som det heter i Norge, där han avslutade sin skolgång. Han var gott begåvad och hade ingen svårighet att reda sig själv. Men i 30-årsåldern förlorade han också synen. Han var både blind och dövstum, och då höll allt på att gå sönder för honom. Han blev bitter och hård, som vi nog väl kan förstå. Han fick nu lära sig olika slags hantverk, man försökte på allt sätt hjälpa honom till rätta, och bitterheten gick delvis bort. Man hjälpte honom till att få en liten stuga i hemtrakten, och där bodde han ensam någon tid. Han trivdes bäst så. Men efter en olycka vid vedhugning förlorade han det ena benet. Nu var han döv, blind och vanför. Men han klarade sig och växte i själsstyrka. Livets allvarstankar grep honom allt starkare, och han höll modet uppe. Han arbetar flitigt och har alltid många planer på nya företag. En av de sista gångerna prästen besökte honom, sade han till sist: ”Synes du ikke at jeg har al grund til at være tilfreds? (Tycker du icke jag har all orsak till att vara tillfredsställd?) Ja, inte är det så lätt allting, men jag vet nu, att Gud har en mening med det, — en gång skall jag nog få veta

den.” Pastor Svendsen avslutar sin berättelse: Det var vanskligt (svårt) att svara ”ja” på hans fråga. Den fattige, ensamme, döve och blinde mannen kan ge oss alla mycket att tänka på.

*

En av de blinda och döva på samma hem hade länge varit inbunden och svår att umgås med. Så småningom blev han litet mera ljus och öppen till sinnes. Hans stora glädje är att ge oss ett gott ord om det han själv finner värdefullt. Man hade talat till honom om Guds ord; och så säger han själv: ”Guds ord lever i evighet. Gud talade till profeterna för flera tusen år sedan; profeterna dogo, men Herrens ord lever; det lever i oss nu, i vårt hjärta. Herrens ord är sant och lever evigt. Det ger tröst och glädje,” — och hans ansikte strålade av lycka. En blind och döv man, som bara har ett knappt understöd av fattigvården — och likväl lycklig och rik!

*

En av de andra blinda och döva fick under en andaktsstund känna på ett krusifix (en bild av den korsfäste Frälsaren). Han kände på det noga och satt så stilla en stund. Så tecknade ungefär detta: ”Jag vet, det är Jesus. Jesus dog, korsfäst. Jesus god. Jag tror han hjälper mig. Jag glad.” Och han *var* verkligen glad.

I tystnadens land.

Här stinga ju törnen och här givas
sår,
här är både vända och brist,
men stanna och lyssna, där ensam du
går,
och en ton skall du höra till sist.

Gud stängde till porten för rösternas
larm,
så att lyhörd din själ skulle bli
för den tonen, som klingar så ljus och
så varm
i det tysta i skön harmoni.

Ju mera du lyssnar, dess mer du för-
står,
genom tystnaden hör du en röst,
som på alla de ensamma stigar, du
går,
bringar glädje och rikaste tröst.

Och finge du höra de skönaste ljud
med ditt hjärta och sinne i brand
— de vore ett intet mot rösten från
Gud
och den tonen från himmelens land.

SIGNE HALLIN.

(Ur "Meddelanden fr. Sv. Fören. för Dövas Vål".)

Avlidne.

Ture Magnus Jansson, Liljeholmen, den
18 febr. 1932, 34 år.

Anders Fredrik Spångberg, Borensberg,
den 6 april, 78 år.

När, Herre, du oss väcker
Den sista morgonväkt,
Och du din hand utsträcker
Att dömma jordens släkt,
Ljuvt skall din stämma klinga
Och oss det budskap bringa,
Att ingen död mer är!

(Sv. Ps. 105: 5)

Stockholm.

Onsdagen, den 20 april å Dövstumföre-
ningen kl. 8 em.: »Några underbara
livsöden från Norges Dövstumvärld».

Söndagen den 1 maj Gudstjänst i Stor-
kyrkan kl. 2 em.

Pingstdagen den 15 maj Gudstjänst i
Gustaf Vasa Kyrka kl. 2 em.

Söndagen den 5 juni Gudstjänst i
Storkyrkan kl. 2 em.

K. F. U. K. anordnar utfärd till Ma-
nilla söndagen den 22 maj. Kaffe ser-
veras kl. 4 em. Kl. 5 hålles Gudstjänst
i Kyrkan av Kyrkoherde Andrä.

Föreläsning å Dövstumföreningen
söndagen den 8 maj kl. 7,30 em. av Red.
G. Fondelius: »Vårt land och folk».

Upsala.

Annandag Pingst Gudstjänst i Dom-
kyrkan kl. 3,30 em. Därefter anordnas
subskriberad utfärd till Gamla Upsala,
där föredrag hålles av Fröken Olivecrona
om Gamla Upsala minnen.

Nyköping.

Söndagen den 1 maj föreläsning av
Dövstummlärare H. Zommarin i V. För-
samlingssalen kl. 12 midd.: »Tändsticks-
industrien och Ivar Kreuger.»

Söndagen den 12 juni Gudstjänst i
S:t Nikolai Kyrka kl. 1 em., varefter
Redaktör G. Fondelius föreläser i V.
Församlingssalen: »Samfärdsmedlens ut-
veckling».

Västerås.

Pingstafton den 14 maj Gudstjänst kl.
4 em. **Obs.! Ändrad tid!**

Motala.

Söndagen den 8 maj föreläsning av
Dövstummlärare H. Zommarin å Blå Ban-
det kl. 1,30 em.: »Bergens uppkomst».

Söndagen den 12 juni föreläsning å
Blå Bandet kl. 4 em. av Herr Eskil Ek-
lund: »Tillståndet i Frankrike före den
stora revolutionen».

Enköping.

Kristi Himmelsfärdsdag den 5 maj möte
i Fanna missionssal kl. 11 fm. Predikan
och föreläsning av P. Alfr. Persson.
Kl. 5 em. avslutas mötet med Gudstjänst
av Pastor Svenfors.

Lördagen den 11 juni Gudstjänst kl.
2 em.

Sala.

Gudstjänst den 14 maj kl. 11,30 fm.
Obs.! Ändrad tid!

Övriga Gudstjänster se den förut
utsända förteckningen.